

Pfv.II.21.320/2011/4.

A Kúria a felperesnek az alperes ellen házasság felbontása és járulékai iránt a Siófoki Városi Bíróságon 6.P.20.483/2009. szám alatt folyamatban volt és a Somogy Megyei Bíróság 1.Pf.20.071/2011/5. számú ítéletével befejezett perében az említett számú jogerős határozat ellen az alperes részéről 51. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. május 8. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint + 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint ÁFA, összesen 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak, külön felhívásra 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 1983. május 21-én kötött házasságából három gyermek származott, közöttük az 1990. március 11-én született P..

A házastársak életközössége 2005. szeptemberében végleg megszűnt, azóta megosztva használják a tulajdonukat képező S., B. utca szám alatti kétszintes ingatlant.

A felek két nagyobbik gyermeke már befejezte tanulmányait. P. 2009. szeptemberében felvételt nyert az ELTE Bölcsészstudományi Karának romanisztika-spanyol szakára, a második félévben azonban 7 tantárgyból megbukott. 2010. szeptemberében ezért az ELTE BTK. angol szakán kezdett tanulmányokat.

A felperes egyéni ügyvédként 2008-ban havi nettó 558.642 forint bevallott jövedelemmel rendelkezett, 2009-ben pedig havi nettó 516.288 forinttal.

Az alperes 2008-ban havi nettó 174.700 forint, 2009-ben havi 184.473 forint bevallott jövedelemmel rendelkezett idegenforgalmi vállalkozása révén, illetve mint önkormányzati képviselő.

A felperes keresetében kérte a házasság felbontását, valamint - többek között - a P. utónevű gyermek tartására a 2008. április 8. és 2010. június 30. közötti időszakra havi 25.000 forint tartásdíjat, elismerve, hogy ebben az időszakban az alperes összesen 181.000 forint tartásdíjat fizetett. 2010. július 1-től kezdődően havi 40.000 forint rokонтartásdíjat igényelt azzal, hogy az alperes 2010. júniusa és szeptember 30. között 42.000 forintot megfizetett P. tartására.

Az alperes a tartásdíj hátralékra vonatkozó kereseti kérelmet nem ismerte el, ugyanakkor vállalta, hogy az egyetemi tanulmányokat folytató P. tartására megfizet havonta 20.000 forintot.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a peres felek házasságát felbontotta. A S., B. utca szám alatti ingatlan használatát a felek között megosztotta. Kötelezte az alperest, hogy 2010. november 1-től kezdődően fizessen meg a felperesnek a P. utónevű gyermeke tartására havi 20.000 forint rokонтartásdíjat. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a peres felek P. utónevű gyermekének tanúvallomásából megállapította, hogy az alperes a gyermek részére középiskolás korában havi 14.000 forintot fizetett és egyéb természetbeni tartást is nyújtott részére. Fizette a telefonszámláit, és amerikai utazása alkalmával a repülőjegy árának a felét is finanszírozta. Egyetemi tanulmányi kezdetétől ugyancsak havi 14.000 forintot ad P. részére.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy P. a tanulmányait nem megfelelő szinten teljesíti, ezért az alperes nem is lenne köteles részére tartásdíjat fizetni. Ennek ellenére a tartásához önként hozzájárul természetben és pénzbeli teljesítéssel is. Ezért az elsőfokú bíróság kizárólag az alperes önkéntes vállalására tekintettel kötelezte az alperest a jövőre nézve havi 20.000 forint rokонтartásdíj fizetésére.

A másodfokú bíróság ítéletével az alperesnek a P. utónevű gyermeke részére megállapított tartásdíj fizetési kötelezettségét 2008. április 8-tól kezdődően havi 25.000 forintra felemelte. Megállapította, hogy 2008. április 8. és 2011. március 31-e között az alperesnek 593.000 forint tartásdíj hátraléka keletkezett, amit 2011. április 1-től kezdődően havi 20.000 forintos részletekben jogosult, illetve köteles törleszteni. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor arra a megállapításra jutott,

miszerint az alperes a P. utónevű gyermek részére részben pénzbeli teljesítéssel, részben természetbeni tartással megfelelő ellátását biztosított, ezért a felperes keresetében érvényesített hátralékos időszakra vonatkozóan tartásdíj fizetési kötelezettsége nem áll fenn.

P. ugyan 2008. március 11-én nagykorúvá vált, azonban középiskolai tanulmányait csak 2009. június 30-án fejezte be és az egységes bírói gyakorlat értelmében addig a középiskolai tanulmányai a Csjt. 60. § (2) bekezdése szerinti szükséges tanulmányoknak minősülnek. Ezt követően P. egyetemi tanulmányokba kezdett. A második félévben hét tantárgyból nem ért el eredményt, a felperes szerint ennek az volt az oka, hogy három hétig kórházban fekvőbeteg volt, majd két hétig otthon lábadozott. A betegség tényét az alperes sem vitatta, álláspontja szerint azonban a hiányzást pótolni lehetett volna. A fentiekkel összefüggésben a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság XXIX. Polgári Elvi Döntése alapján arra a következtetésre jutott, hogy P. szükséges tanulmányainak folyamatosságát igazolt betegsége nem szakította meg.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy az alperes a perbeli időszakban részben pénzben, részben természetben a lánya számára megfelelő tartást biztosított. A középiskolai időszakban ugyanis csak a családi pótlékot adta át Pnak, illetve esetenként kisebb összegű zsebpénzt biztosított számára. A középiskola befejezését követően pedig havi 14.000 forint készpénzt adott neki, a telefonálását fizette és alkalmi jellegű egyéb kiadásait is kiegyenlítette. A felperes ugyanakkor havi 40.000 forinttal járult hozzá egyetemista lánya megélhetéséhez és egyéb kiadásait is finanszírozta, illetve a ruházatát rendben tartotta, mosott, vasalt rá, magasabb összeggel járult tehát hozzá az ellátásához, mint az alperes.

A középiskolai tanulmányok alatt az alperes a családi pótlék átadásával nem tett eleget tartásdíj fizetési kötelezettségének, ezért a másodfokú bíróság 2008. április 8-tól 2009. június 30-ig terjedő időszakra tartásdíj fizetésére kötelezte.

Az ezt követő egyetemi tanulmányok folytatása, az ezzel összefüggő indokolt kiadások ugyancsak megalapozták P. rokontartásra való rászorultságát. Az alperes által fizetendő tartásdíj mértékét a másodfokú bíróság havi 180.000 forint nettó alperesi jövedelem figyelembevételével határozta meg havi 25.000 forintban. Erre tekintettel - az alperesi teljesítés beszámításával - a másodfokú bíróság 593.000 forint hátralékot állapított meg, melyre a Pp. 217. § (3) bekezdése alapján havi 20.000 forint részletfizetést engedélyezett.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, melyben tartásdíj fizetési kötelezettségére vonatkozóan annak megváltoztatását és az elsőfokú bíróság ítéletnek megfelelő döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a másodfokú ítélet vonatkozó része iratellenes és sérti a Csjt. 60. §-ának (2) bekezdését. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy P. az ELTE BTK romanisztika-spanyol szakán a felvett 13 tantárgyból 7 tantárgy esetében elégtelen értékelést kapott, az alperes azonban Pt önként támogatta pénzzel és természetben is. Ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy az alperes nem kötelezhető az általa vállalt rokонтartásnál nagyobb összegű tartás fizetésére, hiszen mindent összevéve egyébként is eleget tett rokонтartási kötelezettségének.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet indokolásának módosítását is kérte annak megállapításával, hogy a felek házassági életközössége 2001. október végén szakadt meg. A Kúria azonban 4. sorszámú végzésével ezen felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (2) bekezdésének a) pontja alapján - figyelemmel a Pp. 271. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra - hivatalból elutasította.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

Álláspontja szerint az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan. A jogerős ítélet tartásdíjra vonatkozó rendelkezése megfelel a Csjt. 60. § (2) bekezdésében foglaltaknak. P. súlyos vírusfertőzés miatt több hétig betegeskedett. Az egyetem a mulasztása miatt nem bocsátotta spanyol nyelvi alapvizsgára, így nem tudta a tanulmányait a harmadik félévben folytatni. A szemesztert tehát meg kellett volna ismételnie, ehelyett új szakot választott. Az alperes szándéka is az volt, hogy P. diplomát szerezzen.

Az alperes P. tartásához csak az egyetem kezdete óta járul hozzá. Emellett közlekedési költségeit csak alkalomszerűen támogatja, telefonszámláját pedig az alperes és a felperes közös cége állta, jelenleg pedig az alperes vállalkozása.

P. a felperessel él közös háztartásban, eltartását túlnyomó részt az édesanyja fedezi. Az alperesnek pénzben és nem természetben kell hozzájárulnia eltartásához. P. szükséges tanulmányai folytatására tekintettel a tartásra rászorul, ezért a másodfokú bíróság a felperes szerint helyes döntést hozott, amikor az alperest az ítélete szerinti mértékű tartásdíj fizetésére kötelezte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Csjt. 69/A. § (1) bekezdése értelmében a szülő a saját szükséges

tartásának rovására is köteles megosztani kiskorú gyermekével azt, ami közös eltartásukra rendelkezésre áll. A (2) bekezdés kimondja, hogy a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben szolgáltatja.

A Csjt. 60. § (2) bekezdése szerint a tartásra a munkaképes leszármazó is jogosult, ha erre szükséges tanulmányai folytatása érdekében rászorul.

A felek P. utónevű gyermeke 2008. március 11-én nagykorúvá vált, azonban a középiskolát csak 2009. június 30-án fejezte be, utána kezdte meg felsőfokú tanulmányait. Ezért a bíróságnak a kiskorú, majd a továbbtanuló nagykorú gyermek tartásáról kellett döntenie, részben eltérő jogszabályi rendelkezések alapján. Helyesen mutatott rá ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság arra, hogy mivel a gyermek kiskorúként megkezdett középiskolai tanulmányait a nagykorúságának elérését követően fejezte be, a bírói gyakorlat értelmében - a tanulmányok folyamatos végzésére tekintettel - erre az időszakra is a kiskorú gyermekre vonatkozó szabályok alapján kellett döntenie a tartásáról. Miután pedig az alperes a középiskolát végző lánya tartásához tartásdíj fizetésével nem járult hozzá (ennek a családi pótlék átadása nem tekinthető), helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor - figyelemmel a teljesítőképességére - az alperest a középiskolai tanulmányok befejezéséig havi 25.000 forint gyermektartásdíj fizetésére kötelezte.

Az ezt követő tanulmányokra azonban már a Csjt. idézett 60. §-a (2) bekezdésének rendelkezései, illetve a tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásáról szóló XXIX. PED az irányadó, melyek szerint szigorúbb követelményeknek megfelelően kell vizsgálni a gyermek tartásra való rászorultságát, illetve azt, hogy ez összefüggésben áll-e szükséges tanulmányok folytatásával.

A perben nem volt vitás, hogy P. életpályára előkészítő egyetemi tanulmányokat folytat, önálló jövedelemmel nem rendelkezik, így a tartásra rászorul. Az elsőfokú bírósággal szemben helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy P. nem alkalmatlan a felsőfokú tanulmányok folytatására, önhibáján kívül, az alperes által is elismert betegségére tekintettel nem tudta befejezni a második félévet az ELTE BTK romanisztika-spanyol szakán és ezért folytatta az egyetemet az angol szakon. Tanulmányai erre tekintettel folyamatosnak tekintendők.

A fentiekre tekintettel P., mint szükséges tanulmányokat folytató továbbtanuló nagykorú gyermek, aki önálló jövedelemmel nem rendelkezik, jogosult a tartásra, melynek teljesítésére az alperes a perben feltárt jövedelmi-vagyoni viszonyaira tekintettel képes is.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben tehát helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor az alperest havi 25.000 forint rokontartásdíj fizetésére kötelezte, megállapítva, hogy az alperes a Csjt.-ben rögzítetteknek megfelelően köteles tartásdíjat fizetni és nem csupán saját elhatározásából, az általa meghatározott mértékben és módon.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján őt kötelezte a Kúria a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a viselésére.

A feljegyzett illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 85/A. §-án, illetve a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. §-án és 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. május 8.

a tanács elnöke, előadó bíró, bíró.

A kiadmány hiteléül: tisztviselő